

[Rager.]

disse tynde Numre, der dog gør, at de andre Numre en Gang imellem bringer de syge Sjæle Lise.

Socialministeren (Steincke): Jeg vil gerne begynde med at takke Venstres ærede Ordfører, fordi han denne Gang ikke, som han plejer, beklagede sig over, at jeg var vred, fordi jeg var uenig med ham. Dernæst vil jeg sige til ham, at jeg har paa ingen Maade paataalt den Henvendelse, han rettede til mig, tværtimod, jeg gav ham fuldkommen Ret i, at det var yderst rimeligt under de nuværende Forhold, at man ikke gik længere med Udgifterne end absolut nødvendigt for at naa de Formaal, som Loven maatte sætte sig. Det eneste, jeg beklagede, var, at den ærede Ordfører blandede Krisehjælp og Beskyttelseslovgivning sammen; men selve det reelle i Henvendelsen har jeg paa ingen Maade paataalt, jeg har netop henstillet til Udvalget at tage det under Overvejelse.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti vil jeg sige, at man skulde tro, han havde en vis Tilknytning til en Del af Pressen, naar han brugte Udtrykket „tilsløret Trusel“ om den Bemærkning, jeg rettede til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Forholdet er jo nemlig ikke saaledes, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti vilde fremstille det, Forholdet er følgende: Der blev under overordentlige Forhold i 1918 givet en Dispensation for Dagbladene. Denne Dispensation er blevet fortsat under en lang Række af Ministre; jeg formoder, at ingen af samtlige disse Ministre overhovedet har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Ved en særlig Lejlighed bliver saa Spørgsmaalet taget op af Fabrikdirektoratet, som kommer i Tvivl om, hvorvidt og i hvilken Udstrækning man kan give Dispensation, saaledes som Fabriklovens § 26 er affattet.

Dette Tvivlsspørgsmaal forelægges undertegnede Socialminister, som siger: Jeg maa give Fabrikdirektoratet Ret i, at som § 26 er skrevet, er der ingen Mulighed for at give Dispensation for Sætning og Trykning af Dagblade, thi denne Sætning og Trykning er udtrykkeligt i § 26 forbudt paa Folkekirkens Helligdage fra 9 Morgen til 12 Aften.

Jeg vil saa gerne spørge den ærede Ordfører om følgende: Naar den Minister, der ser dette, saa henvender sig til Rigsdagen og siger: „Jeg er blevet klar over, at der her har hersket en ulovlig Praksis. Nu er det op-

daget. Jeg maa anmode Rigsdagen om at give Dagbladene samme Stilling som den øvrige Industri og Ministeren samme Stilling overfor Dagbladene som overfor den øvrige Industri, nemlig at der kan gives Dagbladene Dispensation ogsaa i Tiden fra 9 Morgen til 12 Aften“ — og Rigsdagen saa dertil siger: „Nej, det vil vi ikke, vi vil ikke ligestille Dagbladene med den øvrige Industri, vi vil lovfæste en særlig Regel for Dagbladene, en Regel, der bryder med det Princip, der i øvrigt er fastlagt i Fabrikloven § 26“ — hvad skal saa vedkommende Minister gøre bagefter, hvis han ikke kan faa gennemført den Ændring, han har stillet Forslag om?

Han hævder altsaa selv, at Dispensationen er ulovlig, og ingen i Rigsdagen har modsagt ham heri; men Rigsdagen nægter at give ham den Dispensionsret, han anmoder om. Er det saa en Trusel, naar han siger: Saa maa jeg dog overveje, hvorvidt jeg vedblivende kan gøre det, jeg selv betragter som ulovligt? Jeg synes snarere, det er en Trusel overfor Ministeren fra de to Partiers Side, der siger: „Vi stiller dig saaledes, at du enten maa begaa en Ulovlighed eller tage et Forslag, som du af andre Grunde ikke kan tage, og som det aldeles ikke er nødvendigt at gennemføre“.

Noget andet var, hvis der overhovedet ingen Realitet var i min Stilling, men det er der jo. Det er jo ikke rigtigt, som den ærede konservative Ordfører siger, at Parterne vil foretrække Lovændring for Dispensation; thi rent bortset fra, at Parterne udtrykkeligt har anmodet om en Dispensation, hvad man kan lægge mere eller mindre Vægt paa, er det netop af den ene af Repræsentanterne, som jeg maaske maa betegne det ærede Medlem Hr. Schrøder, i Dag sagt, at den ene af Parterne vilde i hvert Fald ikke have undertegnet et Andragende om Lovændringen, thi de foretrak at beholde Dispensationen for ikke at komme ind under de for snævre Rammer.

Dernæst er det heller ikke rigtigt, naar den ærede konservative Ordfører siger, at der sker ingen Ændring af Principperne. Jo, der sker en Ændring af Principperne, og det kan jeg ikke tydeliggøre mere, end jeg har gjort baade her og i Landstinget, og det vil den ærede Ordfører ogsaa se, hvis han tager Fabriklovens § 26 for sig og ser roligt paa det. Der sker en Ændring af Principperne, i samme Øjeblik man lader en Del af Industrien falde ind under andre Regler end den øvrige Industri.

Bemærkningen om, at jeg ved adskillige